

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τούς ἐντός τοῦ Κράτους ἀνά
12 Φύλλ. Σελ. 2.
Διὰ τούς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τούς ἐν Τουρκίᾳ. Γρ. 20.

ΑΡΙΘ. 54.

Τιμή καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μή ὁδ. παλαιούς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ ὑπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
ΕΔΙ: α ο λ α π ο θ ή κ η ς.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1862.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ, ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ τῆς ἀληθείας, τῆς προόδου καὶ τῆς αὐ-
ταπαρνήσεως — Σήμερον ἡμέρα τρίτη τοῦ μηνὸς Μαρ-
τίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ δευ-
τέρου, προσεκλήθη ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ἐδῶ παρὼν Δια-
βολαποθηκάριος ὡς δημόσιος Μνήμων, καὶ πιστὸς τῆς
Κοινῆς Γνώμης Σύμβουλος εἰς τὴν κατοικίαν τῆς ἐδῶ
παρούσης Γ. Κυβερνήσεως τῆς Ἑπτανήσου, εἰς τὴν ἐνο-
ρίαν τῶν Ἀγίων Μηχαήλου καὶ Γεωργίου κειμένην, ὅπου
ἡ ἐδῶ παρούσα Γ. Κυβέρνησις ἐν πλήρει συναισθήσει
τῶν περὶ αὐτὴν συμβαινόντων, σάας ἔχουσα ὑπὲρ ποτὲ
τάς φρένας καὶ μόλις κυριευμένη ἐκ τῆς ψυχικῆς ἐ-
κείνης συγκινήσεως ἥτις εἶνε ἰδικὴ κατάστασις τῶν διὰ
τὴν ἄλλην ζωὴν προετοιμαζομένων, μοι διέταξε τὴν σύν-
ταξιν τῆς τελευταίας τῆς καὶ ἐσχάτης βουλήσεως ἥτοι
διαθήκης. Παρόντων ὅθεν τῶν υποφαινόμενων μαρτύ-
ρων ΚΚ. Ἰωάννου Πίο - πίο, Ἀντωνίου Τρεματοῦρα καὶ
τῆς Κοινῆς Γνώμης, ὅλων ἀσχετῶν ἀλλήλοις καὶ πρὸς
τὴν διαθεμένην, συνένταξιν ἤγουν ἐγραψα καθ' ὑπαγό-
ρευσιν τῆς τὰ ἐπόμενα :

« Δυσανόρητη πλησιάζον τὸ τέλος μου, καὶ ἐμπλεὺς
ὅλη των αἰσθημάτων ἀπὸ ἐμπνεύσεως καθε ἀνθρώπου καὶ
ὀρθοδόξου Χριστιανῶν, καὶ ὑπὸ τῆς ιδέας αὐτῆς τοῦ α-
ποχωρισμοῦ μου ἐκ τοῦ ἀπατηλοῦ τούτου Κόσμου, εἰς
ὃν ὅλοι εἰμεθα ἐκτὸς διαβάται, καὶ ὅπου ἄλλο τι ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν ἀπολαμβάνομεν ἢ πρόσκαιρα καὶ ψευ-
δῆ ἀποκτήματα, ἀγοραζόμενα κάποτε διὰ τῆς ἀνίστου

ἀνταλλαγῆς τῆς αἰωνίου Κολάσεως, καὶ δισφηνίας μας
Διωρῶσα ἐκ τοῦ ὕψους τῆς κλονιζομένης ταύτης δόξης μου,
πρώτην ἤδη φορὰν, τὴν φοβεράν ἀβυσσον τῆς ἀνθρωπι-
νης μηδαμηνότητος — ῥίπτουσα ὀπισθοβόλον βλέμμα
εἰς τὸ ἄχαρι μου καὶ ὀδυνηρὸν παρελθόν, τὸ ὅποσον κατὰ
τὴν τρομερὰν ταύτην στιγμήν εἰδεχθέστατον ἐν πάσῃ
τῇ γυμνότητὶ τοῦ παρίσταται — Ἐναντίζουσα τὸ μέλ-
λον, τὸ ῥοδῶδες ἐκεῖνο καὶ ἀνθηρὸν μέλλον ὅπερ ὡς εἰς
τοὺς δευπαλέους ὁδοπόρους τῆς ἐρήμου τὸ ἀπατηλὸν
mirage οὕτω καὶ πρὸς ἐμὲ τερπνὴ καὶ φευγαλέα
ἀποκάλυψις, πρὸς ἐπαύξεισιν τῶν δεινῶν μου σκιαγρα-
φεῖται.... Ἐν μέσῳ τρόμου... ἀγωνίας καὶ ἐλπίδος·
θέλω ὀρίξω καὶ διαθέτω ὡς ἔπεται :

« Πρώτον) Ἐγκαταλείπω εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Λόρδον
Μέγαν Ἀρμοστήν, τὸ ὅποιον καθιστῶ καὶ ἐκτελεστήν τῆς
Διαθήκης μου, ἐγκαταλείπω λέγω πρὸς αὐτὸν ὅλας
μου τὰς προσόδους δόξας καὶ τιμὰς : Οὗτος γὰρ ἔδωκεν,
οὗτος ὀφείλατο ὅπως αὐτῷ ἔδοξε οὕτω καὶ ἐγένετο.
Παρακαλῶ ὅμως αὐτὸν ὡς ἐκ περισσοῦ νὰ διαθέσῃ ὅλων
αὐτῶν μετ' ἧς εἴωθε μετριοπαθείας καὶ κρίσεως. »

« I t e m ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν ὅποιον
δήποτε Πρόεδρον τῆς Γερουσίας τὰ σμήνη τῶν κολάκων
καὶ θειασωτῶν μου, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ
κακὸν πρέπει ὁμοῦ νὰ δίδονται, τῷ χαρίζω ὡσαύτως
τάς πικράς μερίμνας μου τοὺς διαπληκτισμοὺς καὶ ὀ-
λους τοὺς ἐχθροὺς μου οἵτινες ἐνούμενοι μὲ τοὺς ἰδικούς
μου, πέποιθα ὅτι θὰ συγκροτήσωσι σῶμα οὐχὶ εὐκατα-
φρόνητον. — Ἐπεθύμουν νὰ δύναμαι νὰ τῷ κληροδοτή-
σω καὶ ὅλους τοὺς ἐλέγχους τῆς συνειδήσεώς μου!.. ἀλλὰ
φεῦ! δὲν εἶνε ἐκείνοι κτήμα μου, ἐγὼ ἀπ' ἐναντίας εἶ-
μαι πρᾶγμα των ὅπου καὶ ἀντιπάρω ὡς ὁ Σατανᾶς
τοῦ Μίλτωνος τὴν Κολάσιν οὕτω καὶ ἐγὼ τοὺς ἐλέγχους
μου φέρω ἢ ἄλλον εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν φερῶμι. Ἡ μετα-
δοσις αὐτῶν εἶναι δυσκόλος, ἐνῷ ἡ ἰδικὴ δαπάναις ἀπό-
κτησίς των εἶναι εὐκολωτέρα.

I t e m ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς ἕνα ἑκα-
στον τῶν Γερουσιαστῶν μερίδα τῶν ὧων ἀφήκα εἰς τὸν

Πρόεδρον, πλέον τὴν ἔμπροσθέν μου περίσκεψιν καὶ τὴν πειθανότητα τῆς Προεδρίας διὰ τὸ μέλλον ἢ ὅτι ἄλλο ἢ φρόνησις τοῦ Ἐξοχωτάτου ἐκτελεστοῦ μου ἤθελε κρίνει εὐλογον — Τοῖς συνιστῶ δὲ νὰ μὴ πιστεύωσιν πλέον εἰς τὰ μάγια ἐν πλήρει 19^ῳ αἰῶνι... »

« Item ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν οἶον-δήποτε Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. *Risolute ardire entro i limiti dalla moderazione*, ἀληθῆ πατριωτισμὸν καὶ ἀχραινῆ αἰσθήματα, τούτεστι τὴν πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆσιν τοῦ Κ. Κουρῆ καὶ τὴν σταθερότητα τοῦ ἐθνομάρτυρος Ζερβού, ἐνούμενα δὲ ταῦτα εἰς συμφέεις, ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον κράμμα δύνανται νὰ περιποιήσωσιν εἰς αὐτὸν τιμὴν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς φιλάτης Πατρίδος του. »

« Item ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν Δ.ρ.α Ν. Λούζην τὴν Γραμματεῖαν τῆς Βουλῆς κατέναντι οἰ-ασθήποτε τῶν συμπατριωτοῦ του ἀντιδράσεως, ἵνα καθίξῃ αὐτὴν διὰ βίου καὶ ἵνα ἀκολούτως καὶ ἀπαρεμπόδι-ως δυνήθῃ νὰ τὴν μεταδόσῃ καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του. »

« Item ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τοὺς κομ-ματάρχας τὴν ἀποστροφὴν, τὴν ἀπέχθειαν καὶ τὸ μῖσος τοῦ Λαοῦ, ὅσον εἰς τὴν ζωὴν μου ἀπέκτετσα ἵνα διὰ βίου τὸ ἀπολαύσωσι καὶ πάλιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Λαογού-των τὸ ἀποδόσωσι. »

« Item εἰς τὴν Νέαν Ἐποχὴν, κληροδοτῶ τὴν μέ-ριμναν καὶ τὰ μελήματα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. »

« Item εἰς τὸν βουλόμενον ἰσόδιον σύνταξιν μετα-δωτὴν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἀμερολήπτου ἐξισορίσεως τῶν καθ' ἡμᾶς συμβεβηκότων. »

« Item ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν Λαὸν τῆς Ἐπτανήσου τὴν ἐγκάρδιον καὶ μητρικὴν μου εὐχὴν ὑπὲρ κατευοδόσεως τῶν ἐλπίδων, πόθων καὶ ἐπιθυμιῶν ὅσα πραγματικῶς δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἡθικὴν του ἀναγέννησιν καὶ εἰς τὴν ὑλικὴν του τελειο-ποίησιν. »

« Item ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν Συν-τάκτην τῆς Διαβολοποθήκης λόγῳ ἀμοιβῆς διὰ τὴν εὐ-προσῆγορον ἔκθεσιν τῆς διαβесеώς μου, διὰ τὰ μνημό-συνα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς μου, ἅπερ ὑπόσχεται δημοσίᾳ νὰ ψάλλῃ καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, ὅλην τὴν γε-λοιογραφικὴν ὕλην ὅση δύναται νὰ σναχθῇ ἐκ τοῦ βίου μου ἵνα κάμῃ αὐτὴν ὡς θέλει καὶ βούλεται. Συνιστῶ προσέτι εἰς τὴν Γερουσίαν ἵνα... (διακοπῇ). »

« Ἐκθαριστικὴ Σημείωσις τοῦ Διαβολοποθηκα-ρίου ». Εἶχε φθάσει εἰς τὸν ἀνωτέρω παράγραφον ἡ Κ. Γ. Κυβέρνησις ὅποταν δημοσιευθεῖς τῆς προκυρήξεως τοῦ Ἀρμοστοῦ λυποτηνῆσασα ἐξέπνευσε εἰς τὰς ἀγκάλας ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου Μνήμονος καὶ τῶν μαρτύρων χωρὶς νὰ δυνήθῃ νὰ ἐπικηρώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς οὐδὲ τὸ προτύτυπον τῆς ἀνω ἐκτεθείσης τελευταίας τῆς Βουλῆσεως. Ὁμνυμι ὅμως ἐγὼ ὁ ὑπογραφομένος Μνή-μων καὶ ὁμνυοῦσιν ἐπίσης καὶ οἱ ῥηθέντες Μάρτυρες ὅτι τοιαύτη εἶνε ἡ ἀκρίβης καὶ ἀπαράλλακτος διάθεσις τῆς Κ. Γ. Κυβερνήσεως, ἀνεῦ οὐδεμιᾶς προσφαταίρεως καὶ αὐτολεξεί ὡς τὴν ὑπαγόρευσε ἡ μακαρίτης πρὶν εἰ τῆς ἐπέλθῃ τὸ ἀπαίσιον τοῦ αἰνιδίου θανάτου τῆς, ὁ ἔχων

ὅθεν ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω καὶ ὁ βουλόμενος πιστεύει πιστευσάτω. »

Ἐγένετο τῇ 3. Μαρτίου 1862 ἐν Κερκύρα.

(Τ. Σ.) Βελζεβοῦλ Ζαβοῦλιν

Πράκτωρ τῆς « Διαβολοποθήκης » διὰ τὸ συμβολαιο-γραφικὸν τμήμα.

Ἰωάννης Πίο-πίο | Μαρτυροῦμεν μετ' ὅρκου ὅτι
Ἀντώνιος Τρεματοῦρας | ἀληθῆ τὰ ἀνω εἰρημένα.

Κοιτῇ Γνώμῃ Ἀναγνωρίζω, συμμορφοῦμαι καὶ ἐπι-σημοποιῶ αὐτά.

Ὅτι ἀληθὲς ἀντίγραφον ὅσον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἀσμοδαῖος

ΑΡΧΙΜΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Μᾶς κοινοποιεῖται τὸ ἀκόλουθον ὑπόμνημα τοῦ συναδέλφου μας Λισκαράτου.

Ἐκλαμπρώτατε Πρόεδρε,

Εὐγενεστάτῃ Βουλῇ.

Κ' ἐπρόπερσι ἐπαρουσιάσθηκα στὴν προκάτοχόν σας Βουλὴν, ἡ ὁποία μετὰ μίαν μόνην ψῆφον περισσύτερη δὲν ἐ-παρδέχθη τοὺς λόγους μου καὶ ἐπείρσι ἐπαρουσιά-σθηκα στὴν ἰδίαν, καὶ ἡ Βουλὴ ἐκείνη ἐπνίξε τὴ φωνή μου καὶ ἐφέτο πάλαι παρουσιάζουμαι ξάναρχα εἰς ἐσᾶς, εὐγενέστατοι Κύριοι, καὶ θέλει ἑακολουθῶ καὶ μεταταῦτα νὰ παρουσιάζωμαι πάντα στὲς Βουλὲς ὅλες, σὲ κάθε τους σύνοδο, ἕως ὅτου νὰ ἰδῶ τὴν ἰόνιον Βουλὴν νὰ τιμῇ τὸν ἑαυτὸν τῆς μετὰ πρᾶξιν ἀρμόζουσαν εἰς τὸν χαραχτῆρα τῆς καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ αἵωνος μας.

Τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπτανήσου, συμφώνως μετὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τὴν ἐδικὴν σας, Εὐγενέστατοι Κύριοι, δὲν ὑποφέρουν ἀνάμεσόν σας ἀνθρώπους ὅπου, στιγματισμένοι ἀπὸ ἀτιμίες εἰς τὴν κοινωνικὴν τους ζωὴν, ἀτιμάζουσιν καὶ ζημιόνουνε τὴν πατρίδα μας μετὰ τὴν πολιτικὴν τους πορείαν.

Τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Λομ-πάρδου τὴ γνωρίζετε, Κύριοι, ἐπεὶδὴ ἐγὼ ἐδημοσίεψα λίγα τῆς δείγματα στὲς ἐφημερίδας καὶ ἤθελε γνωρί-ζετε καὶ περισσύτερα, ἂν ὁ πάρα-γεναῖος Παρατηρητῆς δὲν ἤθελε σιωπῇ τὰ ἄλλα Ἀχρίστιανα Γεγονότα τοῦ ἐσταλθῆκαν ἀπὸ τὴ Ζάκυθο, λίγο πρὶν τῆς ἀπερα-σμένης συνόδου.

Διὰ δὲ τὴν πολιτικὴν του πορείαν,

Ὁ Κύριος Κωνσταντίνος Λομπάρδος, λαοπλάνος τὸ ἐπάγγελμα καὶ προδότης, λαθαίνει τὴν ὀνομασίην του ὡς ἀντιπρόσωπος ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ τόπου του, ὑποσχό-μενός του κάθε φορὰ νὰ τὸν ἐνώσῃ μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διατηρῇ ἑπειτα τὴν εὐνοίαν τοῦ μαρτοῦ ἐκείνου ὄχλου χαίνοντας τὰ παρταγὰς μετὰ τὴν Βουλὴν, ἐν πλήρει συ-νεδριάσει! Ἡ τσαρτανιὲς ἐκεῖνες θέλγουν καὶ ἐνθουσιάζ-

ζήντι θαυμασίως τοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γενόμε-
νες προσκόμμα σταματοῦνε τὴν πρόδον τῶν ἐργασιῶν
τῆς Βουλῆς, καὶ ἀφανίζουσι τὰ συμφέροντα ὅλα τῆς
Ἑφτανήσου.

Ἡ ὑστερὴ περσινήτου προδοτικὴ ἀγυρτεία μετὰ τὴν ὁ-
ποίαν ἐσταμάτησε τὰς Βουλευτικὰς ἐργασίας, κ' ἐπαρά-
λυσεν τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας εἶναι πάρα πολὺ
ἠγωνισμένη, γὰρ νάναι χρεία νὰ σᾶς τὴ θυμήσω, ἀλλὰ
μὴ νομίζετε, Κύριοι, ὅτι ἡ τσαρατανίς του ἐτελείωσαν
ἐκεῖ!... ἡ τσαρατανίς εἶναι ἡ τέχνη τοῦ ἀνθρώπου
τούτου, ἡ τέχνη διὰ τῆς ὁποίας ἐφόσκει τὸν φανα-
τισμὸν τῶν ὄχλων, καὶ ὕψωσε τὸν ἑαυτὸν του σ' ἐκείνην
τὴν λάμψην τὴν ἀχερένια εἰς τὴν ὁποίαν δυστυχῶς βα-
στανίζεται ἀκόμη, καὶ βαστανετὶ χάριν τῆς ἐπιμονῆς του
εἰς τὴν τσαρατανίαν! Ἄν γιὰ μίαν στιγμὴν ἀμελήσῃ
τὴν τέχνην του, σ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ λάμψις του
σβύσεται ὁ ὄχλος τοῦ Τόπου του, ποῦ τότε στέλνει ἐπι-
ταυτοῦ γιὰ νὰ κἀν τσαρατανίς, τοῦ συκόνει εὐθὺς
τὴν ὑπόληψίν του, καὶ τὸν ἀφήνει στὴν ἀπελπιστικὴν
καταφρόνησιν τῶν νοσημόνων - τιμιῶν!... Ἀπαραίτητες
ὄθεν ἡ τσαρατανίς γιὰ τὸν Τσαρατάνον τούτον τῇ
Ζάκυνθῳ, ὁ ὁποῖος, ἔξω ἀπὸ αὐτὴς, δὲν βλέπει παρὰ τὸ
πνίξιμόν· κ' ἐφέτο ἀκολούθως τὰ ἴδια προσκόμματα θε νὰ
βάλῃ στὰς βουλευτικὰς ἐργασίας σας, καὶ τὰς ἴδιες συνη-
θισμένας ζημίας θὰ φέρῃ τοῦ Τόπου μας, ἂν σεῖς δὲν
σπεύσετε νὰν τὸν ἀποβάλετε ἀπὸ τὸν κόλπον σας διὰ τὰς
τόσας του ἀτιμίας, τσαρατανίς καὶ προδοσίας.

Διαβάσετε, Κύριοι, τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἑφτανήσου,
καὶ θέλει βεβαιωθείτε ὅτι, ἄνθρωπος τοῦτος ὅπου κάθε
φορὰ θάνει μία του τσαρατανία σκόνταμα στὴ Βουλὴ
καὶ τὴ ρίχνει, καὶ ὑποχρεώνει ἀκολούθως τὴν Ἑφτανήσο
νὰ πληρῶναι αἰωνίως σαράντα ἀντιπρόσωπους γιὰ νὰ
μὴν κἀνουν τίποτε, ὁ ἄνθρωπος τοῦτος, δὲν εἶναι παρὰ
ἓνας συκοφάντης, ἓνας ἀπατεὼν, ἓνας ἀγύρτης, ἓνας
προδότης, ἓνας διάβολος! Ἡ διαβολὴ μάλιστα ἐστάθηκε
πάντα τὸ μέσον του τὸ πούλιό 'πιτῆδιό γιὰ νὰ μαζόνῃ
ὑπόληψιν, ὡς ἡ κλεψιά τὸ πούλιό ἀπότομο γιὰ νὰ
πλουτίσῃ!

Διαβάσετε, Κύριοι, τὰς ἐφημερίδας *Ἐωσφόρον*, *Διαο-
λαποθήκην*, *Παρατηρητήν*, *Λύχνον*, καὶ θέλει βεβαιωθείτε
ὅτι, δὲν εἶναι βρισιὰς ἐκεῖνα ποῦ τοῦ φωνάζω τοῦ ἀν-
θρώπου τούτου, ἀλλ' εἶναι κλεψιάς του, συκοφαντίες
του, ἀπάτες του, ἀγυρτείες του, προδοσίες του καὶ δια-
βολίαις του, μετὰ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν ἐχθεμένες, μετὰ πολ-
λοὺς καὶ ἀξιοπιστοὺς μάρτυρας ὑποστηριγμένες, καὶ ποῦ
αὐτὸς δὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰν τὰς ὑψεύσῃ, ἀλλ' ἐβου-
λεύθηκε πάντα στὴ δημοσίευσή τους!!!

Ἐνας τέτοιος ἄνθρωπος μέσα στὴ Βουλὴ, σὰς ἀτιμά-
ζει, Κύριοι, καὶ μᾶς ἀτιμάζει, καὶ ζημιώνει τὴν ἐφταν-
νήσον ὅλην· ὅθεν τὴν ἐξώσῃν του ἀπὸ τὸν κόλ-
πον σας.

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Κεφαλονία, 12 Μαρτίου, 1862.

Ἀγαπητέ μου Ἐξαδέλφε,

Σὲ παρακαλῶ νὰ με ἐπιτροπεύσῃς ἐνώπιον τῆς Βου-

λῆς, παρουσιάζοντας τὴν ἐσώκλειστή μου κατηγορίαν
κατὰ τοῦ λαοκράτου Κωνσταντίνου Λομπάρδου, ὅταν
τὸ νομίσῃς ἀρμοδιότερον, ὅταν δηλαδὴ τὸν ἰδῇς νὰ συ-
κόννεται γιὰ νὰ κἀν μίαν Τσαρατανία. Μὴ σοῦ πονέ-
σῃ γιὰ με ὅτι τάχα ἐχθέτουμαι ἴσως στὴν ἀγανάχτη-
ση τῆς Βουλῆς, ἐπεὶδὴ εἶναι πρὸ πολλοῦ ποῦ εἶμαι ἀπο-
φασισμένος νὰ θυσιάσω τὸν ἑαυτό μου, ἂν χρειασθῇ, γιὰ
νὰ ἐλευθερώσω τὴν Ἑφτανήσον ἀπὸ τούτου τῆς τὸν
προδότην, ἀπὸ τὸν ΤΣΑΡΑΤΑΝΟ τῇ ΖΑΚΥΘΟΣ.

Παρασίαισε λοιπὸν ἄφοβα τὴν Κατηγορίαν μου· καί,
ἂν ἡ Βουλὴ τὸ θελήσῃ, εἴμ' ἐδῶ, ἑτοιμος νὰ ὑποστῶ
ὅλην τὴν ἀγανάχτησίν της.

Εἶμαι μετὰ ὅλο τὸ θάρρος

Ὁ ἀγαπημέος σου Ἐξαδέλφος

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον

Δ.ρα Νικόλαον Φωκᾶ Γεωργακάτορ.

κλ. κλ. κλ.

Εἰς Κορυφούς.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ.

Οἰαδήποτε βουλὴ προοιμιάζουσα δύναται νὰ συμ-
παληφθῇ μετὰ ὀρχήστραν ἐνασχολουμένην περὶ τὴν κα-
τάλληλον συγχρόρησιν, καὶ ἐν ἀλλήλοις συμφωνίαν
τῶν πολυειδῶν ὀργάνων της, ἀπαλλάττομεν ὅθεν τὸν ἀ-
ναγνώστην ἐκ τοῦ πολυτόνου, παρατόνου καὶ ἀηδοῦς τοι-
αύτης προπαρασκευῆς, περιοριζόμενοι εἰς τὰ γενικώτερα
τῶν ἄχρις ὥρας ἐν τῇ Βουλῇ συμβάντων. — Παρίσταν-
ται πρῶτον αἱ ἐξελέγξεις, εἴτα ἡ ὀρχοδοσία, καὶ ἐνταῦ-
θα ἤθελε ἀναφυῇ ζήτημα κανονικοῦ δικαίου ἂν ὁ Βου-
λευτὴς δύναται νὰ ᾔνῃ ἐπίορκος ἐνταυτῷ καὶ ἀναμάρ-
τητος, ἀλλ' εἶν' Ἐπὶ τοῦ συνταγματικοῦ τούτου ὅρκου
ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ἐξετέλεσεν ἀνὰ μίαν μουσικὴν
σκολιότητα ἢ ἐναλλαγὴν (variante ἢ variazione) ὁ
ὅρκος οὗτος φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ μόνον θέμα τὸ ὁποῖον
μετὰ τὸ Carnovale di Venezia, ἐπιδέχεται
ὅσας πλείστας ἐναλλαγὰς καὶ σκολιότητας καὶ ὁμως δια-
μένει πάντοτε ὁ αὐτός. Μεταξὺ ὄλων τῶν Μουσικῶν
τούτων ἐναλλαγῶν συνιστῶμεν θερμῶς τὴν τοῦ Κ. Κ.
Τόμπρου ὡς τὴν κλασικωτέραν. — Μετὰ ταῦτα ἔχομεν
τὸ τρίδιον τοῦ Δ.ρος Γ. Λιβαδά τὸ συμμορφούμενον,
τὸ ἀναγραφόμενον καὶ τὸ ἀναμνηστικὸν πράγματα
πρὸς τὴν προπλήξιν τῇ Κοινῇ Γνώμῃ ἐσυμμορφώθη,
καὶ τὰ ὅποια ὅς ὅλων σχεδὸν καὶ ἀνεγνώρισαν καὶ
ἐπιστημοποιήθησαν.

Τὸ τρίδιον τοῦτο κατὰ τινὰς ἡδύνατο νὰ μείνῃ δι-
πλωμέον ὡς ὑπῆρχε εἰς τὸ θηλάκιον τοῦ Κ. Λιβαδά·
ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν τολμῶμεν νὰ λύσωμεν τὸ σο-

Εαρόν τούτο περί τριοδίου ζήτημα.

Έχουμεν μετά ταύτα τὰς παραιτήσεις τῶν ΚΚ. Ζερβού καὶ Μομφεράτου, τὰς ὁποίας δύναται ὁ ἀναγνώστης ν' ἀναγνώσῃ ἂν δὲν ἀνέγνωσεν εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» ἐπομένως τὴν ὁμόθυμον τῆς Βουλῆς ἀνηγόρευσιν τοῦ Δ.ρος Π. Ζερβού ὡς Προέδρου καὶ τοῦ Κ. Μομφεράτου ὡς ἀντιπροέδρου τας. Ἐπομένως τὴν σύσσωμον εἰσβολὴν τῆς βουλῆς εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀνηγορευθέντων, ἐπομένως τὴν συγκρατήσιν τῶν ἐθνομαρτύρων, τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπιδείξεις τῶν ἀδελφῶν Κερκυραίων, καὶ τὰς συγκινημένους καὶ συγκινητὰς εὐχαριστηρίους τοῦτε Ἐκλαμπροῦ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου.

Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον τοῦ Ἀρμοστοῦ, ἀπόντων μόνον τῶν Χακυνθίων, τὴν ἐμφρονα καὶ ἀξιοπρεπῆ ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου καὶ τέλος τὰς εὐχαριστηρίους τοῦ Δ.ρος Ν. Λουζῆ ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ πάλιν τοῦ ἐνέπιστευθῇ τὴν γραμματεῖάν της.

Ἐλάθωμεν διὰ τοῦ ταχυδρόμου τῆς Κυριακῆς γνῶσιν περὶ τῶν ἀβούλων καὶ ἀβουλεύτων βεβουλευμένων βουλευμάτων τῆς Βουλῆς. Ὁ μισθὸς τῶν ἀντιπροσώπων μὲ ὅλας τὰς προτάσεις περὶ μετριάσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως ἔμεινεν ὁ αὐτώτατος. Εἶνε αὕτη ἡ μόνη μυστικὴ συμφωνεῖα τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἐξετέλεσε πάντοτε θαυμασίως.

Ἀκολουθῶς ἔχομεν τὰ a solo τῶν ΚΚ. Λαυράγκα καὶ Λομπάρδου (τοῦ μὲν περὶ ἀναγωγῆς τοῦ μισθοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας εἰς 5 τάλληρα ἀγορεύσαντος, τοῦ δὲ περὶ ὀλοτελοῦς καταργήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κομικώτερον προτείναντος) ἡ Βουλὴ καταγοητευθεῖσα ἐκ τῆς θαυμασίου τέχνης τῆς μουσικῆς παρεσύρετο αὐτομάτως εἰς τὴν ἐπιδόκιμασίαν, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἐνόησαν καὶ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον κρίναν τὸν μουσικὸν σκοπὸν τῶν τεμαχίων κατεσφύριζε τοὺς καλλιτέχνας καὶ τοὺς ἐκθεσιαστάς των. Ὁσάκις ἡ βουλὴ παραβουλεύεται ἔχομεν δικαίωμα ἀπαραίτητον καὶ ἡμεῖς νὰ τὴν παρωδῶμεν, καὶ ὅταν πολυβουλεύεται εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἔτοιμοι νὰ παλινωδῶμεν. Σχέδιον ἀξιόλογον ἀπαντήσεως ἐτέθη ἐπὶ τοῦ βουλευτικοῦ τάπητος.

ΤΑ ΦΥΡΑΝΗ—ΜΙΤΑΝΗ.

Οἱ κανονοβολισμοί, αἱ κωδωνοχρυσαίαι αἱ φωταφίαι καὶ αἱ παντοῖαι ὑπὲρ τοῦ Κ. Καρούσου ἐπιδείξεις μᾶς ἔφερον τὴν πολιτικὴν χαρὰν ἐν μέσω τοῦ θρησκευτικοῦ πένθους, τὴν Λαμπράν ἐν μέσω τῆς Σαρακοστῆς. Ἡ μικρά μας πόλις παντοῦ ἔγεμε τῶν ἀνδρεικέλων τοῦ Ἰψιλότατου, πλεῖσται δ' ἐφαίνοντο ἐπιγραφαὶ φέρουσαι τὰ «Ζήτω ὁ Πρόεδρος τῆς Γερ. Κ. Δ. Κ.» «Ζήτω ὁ Ἀρμοστής Στάς.» Ἀκολουθῶς ἐτελέσθη καὶ μεγαλοπρεπὴς δοξολογία ὑπὲρ τοῦ Κ. Καρούσου, παρόντος καὶ ἱεροτελεσθέντος τοῦ Ἐπισκόπου μας. Ἡ Ἀλήθεια διατείνεται εἰς ἐν τῶν πνευματωδεστέρων ἄνθρωπων της, ὅτι τὸ ἄγιον πνεῦμα δὲν ἠθέλησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐπανε-

λημμένας αἰτήσεις τοῦ Ἀρχιερέως. Φαίνεται ὁμοῦ ὅτι οἱ πνευματώδεις συντάκται της, ὑπὲρ ποτε κατεχόμενοι ἐκ τοῦ δαιμονίου των πνεύματος, ἐσύγχυσαν τὸ κομματικὸν πνεῦμα μὲ τὸ ἅγιον. Ἰδοὺ ἡ πρὸς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πνεῦμα δέσις ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ ἐπιτύμιον τοῦ ἀξιαγάστου Ἐπισκόπου:

Πνεῦμα τὸ ἐποχῆς κατέβα καὶ ἐμᾶς νὰ ἀπιστιάσῃς,
Ἄν τὰ μαῦρα κᾶνης ἄσπρα ἔχεις τίποτε νὰ χάσῃς;
Ἀνοχὴν παντοῦ κηρύττεις, δὲν ἀνέχεσαι κ' ἐμᾶς;
Ἄχολο εἶναι περιστέρι καὶ σὲ μᾶς τώρα χολιάς;
Ἄχ! σ' ἐνόησα δὲν εἶσαι σὺ τὸ πνεῦμα μας τὸ θεῖον,
Εἶσαι πνεῦμα τῆς φαρτρίας, ἀλαλον, κωζόν, γελοῖον,
Κ' ἐνῶ τάχα μᾶς κηρύττεις πανταχοῦ ἐλευθερίαν
Θέλεις ὅλους νὰ ὑποτάξῃς στὴν τρελλὴν σου δυναστεῖαν!
Σὲ ὁ Χριστὸς θὰ ἐνόησε, ὅγ' ν' εἶπε στὴ Γραφὴ
Πῶς μακάριοι θενᾶνε οἱ τῷ πνεύματι πτωχοί.
Σατανᾶ ὅπισοθέ μου ὑπαγε, μὰ ὡς καὶ ἀποκεῖ
Ἦμπορῶ νὰ σὲ κρημνήσω ἂν καμρὶ μὲ φύγῃ... εὐχή.

— Εὐάρεστον, γραφικὸν καὶ ἐνθουσιώδες θέαμα παρίσταν αἱ ὑπὲρ τῶν ἐθνομαρτύρων Ζερβού καὶ Μομφεράτου γινόμεναι προπαρασκευαὶ καὶ ἐπιδείξεις. Ἐργᾶται πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ἀνθρώποι παντὸς συμφέροντος, κομμάτων καὶ φρονημάτων πάντη διαφόρων καὶ ἀντιθέτων συνειργάζοντο εἰς τὴν δημοτελεῖ ἐκείνην πομπήν ὁ εὐπιστος καὶ καλοκάγαθος Λαὸς μας ἔχειρε ἐν τούτοις εἰς τὴν ὡς ἐκ θαύματος συγχώνευσιν τῶν ἀλλοίων συμφερόντων, τῶν ἀντικειμένων προσωπικότητων. Καὶ πῶς νὰ μὴ πιστεύομεν εἰς τὰ θαύματα βλέποντες ἀρχαίους τινὰς ἀντιῤῥιξοπάσας, νὰ συνεισφέρωσιν ἄδρᾳ ποσὰ διὰ τὰς ἐπιδείξεις ἐκεῖνας; χεῖρας καταψηφισάσας χθίζατε προῖχα τοὺς ἐθνομαρτύρας, νὰ στολίζωσιν ἤδη διὰ δαφνῶν καὶ μύρτων τας εἰκόνας των; Γλώσσας κακολογησάσας καὶ συκοφαντησάσας τὰ ἀγαπῆτᾶ ἐκεῖνα τέκνα τοῦ Λαοῦ νὰ προσφέρωσιν ἤδη ἐν ποιητικῇ ἐκστάσει τοὺς πανηγυρικοὺς των; Ἄν ἡ σύγκρισις τῆς γλώσσης καὶ τῆς διανοίας τῶν τολμηρῶν ἐργατῶν τῆς Βάβελ εἶνε θαῦμα, θαῦμα ἐπίσης θὰ ᾖναι ἡ αἰφνιδια αὕτη συνένωσις καὶ συνενόησις τῶν κομμάτων ἁπλῆ διὰ τῆς διαιρέσεως καὶ τῶν διαπληκτισμῶν των ἐπλήθυνον ἐπὶ τοσοῦτον τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος μας ὥ ναι εἶνε θαῦμα διὰ τὸ ὅπῃον ἄς ὑψώσωμεν φωνὴν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἰψιστὸν ἂν οὐχὶ πρὸς τὸν Ἰψηλότατον.

— Ἐνοικιάζεται ὁ ἄνω πῖτος τῆς Οἰκίας τοῦ Ἐφημερίου τῶν Λατίνων πρὸς § 8.

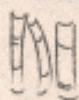
— Δίδεται σύμερον μεγαλοπρεπὲς Συμπόσιον διὰ συνεισφοράς πρὸς τιμὴν τοῦ Κ. Καρούσου, θέλωμεν καταβῆλαι πᾶσαν φροντίδα ἵνα ἀκριβέστερον τὸ περιεγράψωμεν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ ὑπεύθυνος ἔχουσας ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΠΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α.»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΔΑΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΚΗ

ΔΗΜΟΔΑΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.53.41.φ1.0052